

ใบอนุญาตขนแร่

1. สรุปสาระสำคัญตามบทบัญญัติ

1.1 ผู้ใดจะขนแร่ในที่ใด ๆ ไม่ได้ เว้นแต่

- 1.1.1 เป็นแร่ที่ได้รับใบอนุญาตขนแร่ หรือเป็นแร่ที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา 103 ทวิ
- 1.1.2 เป็นแร่ที่ได้รับมาจากการสำรวจแร่ เพื่อนำไปวิเคราะห์ หรือวิจัยไม่เกินปริมาณที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตร
- 1.1.3 เป็นการขนแร่ในเขตเหมืองแร่ เขตแต่งแร่ เขตโลหกรรม ภายในสถานที่ขุดแร่ตามใบอนุญาตขุดแร่ สถานที่เก็บแร่ หรือสถานที่พักแร่
- 1.1.4 ในกรณีขนแร่ของผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยหรือผู้รับใบอนุญาตร่อนแร่หรือผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่นอกสถานที่
- 1.1.5 เป็นแร่ของเจ้าของแร่ ซึ่งแร่นั้นได้มาตาม (1) หรือ (3) วรรคสองของมาตรา 92
- 1.1.6 เป็นแร่ที่ขนแต่ละชนิดไม่เกินสองกิโลกรัม
- 1.1.7 เป็นแร่เพื่อการศึกษา หรือวิจัยของสถานวิจัยของเอกชนที่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี ส่วนราชการ องค์การของรัฐ หรือสถาบันการศึกษา
- 1.1.8 เป็นแร่ในสภาพวัตถุสำเร็จรูปที่เป็นเครื่องใช้ เครื่องประดับ ปฏิกิริยากรรม หรือผลผลิตจากกรรมวิธีอุตสาหกรรม
- 1.1.9 เป็นแร่ที่อธิบดีอนุญาต เป็นหนังสือให้ขนเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย หรือ
- 1.1.10 เป็นโลหะที่ได้จากโลหกรรม นอกจากเป็นการออกจากเขตโลหกรรม

1.2 ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่เป็นผู้รับคำขอ และเป็นผู้ออกใบอนุญาต

1.3 ผู้รับใบอนุญาตขนแร่จะขนแร่ได้แต่ละคราวตามปริมาณที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต การขนเกินจะกระทำได้ตามปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง

1.4 การขนแร่เกินใบอนุญาต แต่อยู่ในปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวงผู้รับใบอนุญาตจะต้องชำระค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่ที่ขนเกินนั้น

1.5 การขนแร่เกินใบอนุญาตที่ไม่ได้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงถือว่าแร่ที่ขนทั้งสิ้นนั้น เป็นแร่ที่ขนโดยไม่ได้รับใบอนุญาต

1.6 การขออนแร่จะต้องแสดงหลักฐานต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ว่าแร่ที่ขอรับใบอนุญาตขนแร่นั้นได้ชำระค่าภาคหลวงหรือได้รับอนุญาตให้ผิดชำระค่าภาคหลวงแร่นั้นไว้ก่อนแล้ว

2. หลักเกณฑ์และวิธีการขอรับใบอนุญาต

2.1 ผู้ขอรับใบอนุญาตขนแร่ ต้องเป็นผู้มีสิทธิในแร่โดยชอบด้วยกฎหมาย คือ

- 2.1.1 ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับช่วงการทำเหมือง ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่
- 2.1.2 ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ที่แต่งได้แร่อย่างอื่น และขออนแร่อย่างอื่นนี้
- 2.1.3 ผู้ประกอบโลหกรรมขออนตะกั่วที่ได้ออกจากการประกอบโลหกรรม

2.2 ผู้ขอต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เช่นเดียวกับผู้ขอรับใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครอง

2.3 ผู้ขอต้องยื่นคำขอตามแบบคำขอ 24 พร้อมด้วยหลักฐานการชำระค่าภาคหลวงแร่หรือหลักฐานว่าได้รับอนุญาตให้ผิดชำระค่าภาคหลวงแร่แล้ว

2.4 ผู้ขอต้องระบุรายละเอียดต่าง ๆ ในคำขอ คือ

- 2.4.1 ชนิด สภาพ จำนวน น้ำหนักของแร่ที่จะขน
- 2.4.2 สถานที่พักแร่ระหว่างทาง
- 2.4.3 สถานที่ที่เริ่มขนแร่ เช่นขนแร่จากเขตเหมืองแร่ ฯลฯ
- 2.4.4 พาหนะที่ใช้ขนแร่
- 2.4.5 เส้นทางในการขนแร่
- 2.4.6 สถานที่ปลายทางของการขนแร่
- 2.4.7 วัตถุประสงค์การขนแร่ เช่น ขนไปขายหรือขนไปเก็บ

2.5 ผู้ขอต้องยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่

3. การตรวจสอบของเจ้าหน้าที่

เมื่อผู้ขอยื่นคำขอแล้ว เจ้าหน้าที่จะตรวจสอบ ดังนี้

- 3.1 มีการกรอกข้อความถูกต้อง ครบถ้วนหรือไม่
- 3.2 มีการแสดงหลักฐานตามที่กำหนดพร้อมกับคำขอ หรือไม่
- 3.3 ผู้ขอมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือไม่
- 3.4 ผู้ขอระบุรายละเอียดตาม 2.4 ครบถ้วน หรือไม่

หากตรวจสอบแล้ว ไม่ถูกต้อง ครบถ้วน เจ้าหน้าที่จะแจ้งผู้ขอให้แก้ไข เพิ่มเติม

4. การรับคำขอและการออกใบอนุญาต

เมื่อตรวจสอบคำขอถูกต้อง ครบถ้วนแล้ว เจ้าหน้าที่จะดำเนินการ ดังนี้

- 4.1 ลงรับคำขอในทะเบียนรับหนังสือทั่วไป
- 4.2 เรียกเก็บเงินค่าธรรมเนียม ดังนี้

- 4.2.1 ค่าคำขอ ฉบับละ 20 บาท
- 4.2.2 ค่าใบอนุญาต ฉบับละ 20 บาท

4.3 เมื่อเจ้าหน้าที่เก็บเงินค่าธรรมเนียมเสร็จแล้วจะเสนอคำขอต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ เพื่อรับจดทะเบียนคำขอไว้ดำเนินการ และทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ที่จะออกใบอนุญาต ดังนี้

- 4.3.1 ใบอนุญาตตามแบบแร่ 24 สำหรับขนแร่ โคลัมเบียม ดันดาลัม โคลัมไบต์ โคโรไมต์ เงิน ซีโนไทม์ เซอร์คอน ดีบุก ตะกั่ว ทองแดง แทนทาลัม พลวง โมนาไซต์ โมลิบดีไนต์ ลูโคซีน สังกะสี เหล็ก อิลเมไนต์ แร่ชนิดที่มีทั้งสกัดกออกไซด์ และตะกั่วทุกชนิด

- 4.3.2 ใบอนุญาตตามแบบแร่ 24 ก. สำหรับแร่อื่นนอกจากแร่ตาม 4.3.1